

Jézus életé végén, ahogy János búcsúbeszédében is olvastuk – ahogy mondani szokás – felálltak a sakktáblára a szereplők egy végső megmérettetésre. Mindez elkerülhetetlen volt, hiszen Jézus „kockázatos” életet élt, szavai és tettei messze túlhaladták az akkor is volt tolerancia kereteit. Az apostolok csak szemlélői voltak az eseménynek, ahogy tudták megpróbálták Jézust jobb belátásra bírni vagy megvédeni. A kérdésük legtöbbször nem az volt, hogy „mi lesz Veled?”, hanem hogy „mi lesz velünk?” Ezt a szorongást átélte Jézus is, és csak nagyon egyszerűen elmondta, hogy a „békességet hagyok nektek”. nem a félelmet, az elkeseredést, a bizonytalanságot, a közös magányt, hanem azt a békességet, ahogy ő élt, és ami Istenből is sugárzik. Ha úgy tetszik ez a búcsúajándéka.

Ha valaki elmegy egy hosszú útra visz valamit otthonról- egy fotót, az kendőt és hajtincset és pár sort az otthoniaktól. Hogy elkísérje a frontra, az idegenbe, a fogságba, hogy valami maradjon meg az otthonból. Jézus a békességet adta oda, ezt vigyétek magatokkal. Ebben minden benne van , ami fontos. És mi a fontos? Az, hogy a dolgok, a történések jó irányba mennek. Látszólag minden összedől, de mégis ez a jó irány. Mert, ami összetartozik ezáltal nő össze. Az Atya a Fiúval, az ember a Bátorítóval, és ti / mi egymással.

Ez az összenövés a vonzás következménye. Az Atya vonzza a Fiát , a Fiú vonzza az Atyát. Lehet, hogy van más szereplő is a táblán . pl. az evilág fejedelme, de ő bármennyire is van ereje, nincs benn a vonzás körében. Ahogy, a Ti vonzásotok körébe se tud beférkőzni. Ezért mondja Pál figyelmeztetésül „Ne hagyjatok helyet az ördögnek. De nem ördögözzünk, hanem tegyük ezt úgy kézzelfoghatóvá, hogy a kísértésnek, a féltékenységnek, a bizonytalanságnak, az együvé tartozás levesztésének, a remény elhagyásának. „Tartsátok a vonalakat!” – volt a középkori hadviselés alap vezényszava. Fordítsuk le ezt a 21.századra. Tartsátok a hitet, bizalmat Istenben, tartsátok meg a barátságot, a közös ügyeket, a nemzetet, a családot, a kultúrát, a természet szeretetét és óvását, a gondolkodás képességét, az egészségeteket. A jó döntéseiket, a munkát, a szeretetet. Mert a „világ fejedelme” – legyen az bármennyire is szofisztikált és bújjon különböző álarcok mögé – szét akar dobálni benneteket, szakítást szít köztetek. Ahogy bennem sincs – mondja Jézus – semmi a világ fejedelméből, ez bennetek is valósulni tud. Hogyan? – kérdezhetnénk bizonytalanságaink közepette.

Álljatok be az Atya vonzásába, erőterébe, kiáradásába! Álljatok be egymás erőterébe, vonzásába, kiáradásába. Oda, ahol érzitek azt, hogy Isten országa jelenül. Biztos nem lesz ez látványos történet, médiaesemény, nem fognak a celebek, az influenszerek és mások tülekedni. Nem lesz ott a politika, a vallás, a bankok világa – csak a csendesség. Ahol megszületik az élet.

Garay Bandi, Dunakeszi